

STSJ d'Astúries de 22 de maig de 2017, recurs 79/2017

Aplicació de la regulació de l'excedència voluntària per interès particular prevista a una normativa anterior a l'EBEP (accés al text de la sentència)

Un funcionari d'una comunitat autònoma **va sol·licitar l'excedència voluntària per interès particular quan ja havia completat 3 anys de prestació de serveis** en el seu cos o escala, temps mínim per sol·licitar-la segons l'art. 62.3 de la *Ley 3/1985, de 26 de diciembre, de ordenación de la Función Pública de la Administración del Principado de Asturias* (LFPA).

L'Administració li va denegar la petició per no haver prestat 5 anys de serveis efectius, segons indica l'EBEP, però tant el jutjat contenciós administratiu com posteriorment **el TSJ donen la raó a l'interessat**, d'acord amb el següent:

- L'art. 89.2 EBEP estableix que es pot obtenir **l'excedència voluntària per interès particular** quan s'hagin **prestat serveis efectius** durant un període mínim de **5 anys immediatament** anteriors, si bé **les lleis de desenvolupament poden fixar un termini menor**. Per la seva banda, la **lleï autonòmica**, anterior a l'EBEP, disposa que es pot obtenir si s'han prestat **un mínim de 3 anys de serveis efectius des que es va accedir al cos o escala**, o des del reingrés, per temps màxim de 10 anys i mínim de 2.
- **Per a l'Administració, es tracta de dos règims jurídics diferents i contradictoris**: mentre que la legislació autonòmica exigeix la prestació efectiva de serveis durant 3 anys en el mateix cos o escala, atorga un mínim i un màxim de temps en la situació i no contempla el personal interí, l'EBEP demana 5 anys però no limitats a un cos o escala, el temps de serveis efectius no es fixa en relació amb la condició de funcionari de carrera i no hi ha un temps mínim i màxim de permanència en la situació d'excedència. **Per això i perquè la norma autonòmica és anterior a l'EBEP, no es pot entendre com a legislació de desenvolupament.**
- **Per al TSJ, no obstant, no hi ha ni contradicció ni derogació tàcita de la particular normativa autonòmica** a aplicar en aquest cas. Per a que aquella esdevingués inaplicable, caldria una contradicció que no es pogués salvar per via interpretativa. És patent, com assenyala la sentència d'instància, que la llei autonòmica anterior establia ja una reducció d'aquell període mínim de prestació de serveis efectius tot fixant-lo en 3 anys.

Es considera, en definitiva, que aquella normativa resulta "anticipadament conforme" amb la norma bàsica estatal, i per això s'ha d'entendre que l'art. 62.3 LFPA és desenvolupament de la legislació bàsica.